

Přes naléhavost úkolu sjednotit soukromé právo, se to za první republiky nepodařilo a tak sice kvalitní normativní texty, ale přece jen sahající svými kořeny do 19. století platily po celou dobu její krátké existence. Po okupaci zbytku Československa německou armádou dochází k dualizaci právní úpravy, kdy vedle dosavadních předpisů (často ovšem modifikovaných) platí nově německé právo. Také se v oblasti obchodního práva objevují zcela nové prvky. Především přestává být klasickým odvětvím soukromého práva a objevují se zde výrazné veřejnoprávní prvky, jejichž cílem je podřídit celý hospodářský život válečné ekonomice. Zároveň dochází k rychlému pronikání německého kapitálu. Jsou zřizovány nucené kartely, kdy k českým firmám jsou připojovány říšsko-německé a také je zaveden institut tzv. nucené správy nad majetkem některých protektorátních příslušníků. Na hospodářský život mělo neblahý vliv také vytvoření celní unie v roce 1940 znamenající podhodnocení koruny vzhledem k říšské marce. Byla také potlačena samospráva: tzv. ústřední svazy, které se členily na hospodářské skupiny nahradily hospodářské svazy²³⁸ a byl rovněž vytvořen Ústřední svaz peněžnictví zahrnující banky a peněžní ústavy. Většina tehdy přijatých norem měla organizační charakter jako například vládní nařízení č. 121/1939 Sb. ve znění vládního nařízení č. 189/1940 Sb., kterým byl vytvořen Nejvyšší cenový úřad,